

- 4) W przypadku udzielenia na pytanie 3 odpowiedzi twierdzącej Trybunał proszony jest o wskazanie:
- a) wytycznych, zgodnie z którymi należy przeprowadzać ocenę tych ograniczeń i tego, czy są one proporcjonalne; Trybunał proszony jest m.in. o wskazanie, czy należy przy tej ocenie stosować zasady takie same jak te ustanowione w orzecznictwie Trybunału dotyczącym łączenia rodzin w związku ze swobodnym przepływem obywateli UE znajdującym oparcie w dyrektywie o swobodnym przepływie (dyrektywie 2004/38) i postanowieniach traktatów, czy też należałoby przeprowadzić ocenę innego rodzaju?
  - b) jeżeli należałoby przeprowadzić ocenę innego rodzaju niż ta wynikająca z orzecznictwa Trybunału dotyczącego łączenia rodzin w związku ze swobodnym przepływem obywateli UE, Trybunał proszony jest o wskazanie, czy tą ocenę proporcjonalności należałoby przeprowadzić przyjmując za punkt wyjścia art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, w którym jest mowa o prawie do poszanowania życia rodzinnego w rozumieniu orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zaś w przeciwnym przypadku – jakie zasady należałoby przyjąć?
  - c) Niezależnie od przyjętej metody przeprowadzania oceny:

czy przepis taki jak § 9 ust. 13 duńskiej ustawy o cudzoziemcach – zgodnie z którym warunkiem połączenia rodziny składającej się z mającego miejsce zamieszkania i pozwolenie na pobyt w Danii obywatela kraju trzeciego i jego małoletniego dziecka, w przypadku, gdy dziecko to i jedno z jego rodziców zamieszkuje w państwie pochodzenia lub w innym kraju, jest istnienie łączących to dziecko z Danią więzi tego rodzaju, że dają one podstawy do udanej integracji w tym kraju, bądź też ma ono możliwość stworzenia tego rodzaju więzi — może zostać uznany za ograniczenie, które „jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, jest właściwe do zapewnienia realizacji zasługującego na ochronę celu i nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia”?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2760/72 dotyczące zawarcia Protokołu dodatkowego oraz Protokołu finansowego, podpisanych dnia 23 listopada 1970 r. załączonych do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją i odnoszącego się do środków, które należy podjąć w celu ich wprowadzenia w życie, Dz.U. L 293, s. 1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 158, s. 77.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 października 2014 r. w sprawie T-340/07 RENV: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 grudnia 2014 r. przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-575/14 P)

(2015/C 065/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: M. Sfyri, I. Ampazis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu.

- nakazanie Komisji naprawienia szkody poniesionej przez wnoszącego odwołanie wskutek niewywiązania się przez Komisję ze zobowiązań umownych w wykonaniu umowy EDC-53007 EEBO/27873 dotyczącej projektu „e-Content Exposure and Business Opportunities”. W szczególności, zasądzenie od Komisji kwoty 172 588,62 EUR, stanowiącej całość kosztów poniesionych przez wnoszącego odwołanie, dotyczących wszystkich prac, które zostały podjęte przez wnoszącego odwołanie przed rozwiązaniem umowy w dniu 16 maja 2003 r. oraz zdane do odbioru przez wnoszącego odwołanie zgodnie z jego zobowiązaniami umownymi. Pomocniczo, gdyby Trybunał Sprawiedliwości uznał, że wnoszący odwołanie powinien był zaprzestać prowadzenia prac z dniem 16 maja 2003 r., zasądzenie od Komisji przynajmniej kwoty 127 076,48 EUR, stanowiącej całość kosztów poniesionych lub powziętych przez wnoszącego odwołanie zgodnie z prawem i ściśle według warunków umowy do tego dnia.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z pierwotnym postępowaniem oraz niniejszym postępowaniem odwoławczym, nawet w przypadku oddalenia odwołania oraz kosztów postępowania w niniejszej instancji w razie uwzględnienia odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera odwołanie na okoliczności, że Sąd przeinaczył jasny sens przedstawionego mu materiału dowodowego, dokonując nieprawidłowej interpretacji załącznika II „Ogólne warunki” umowy EDC-53007 EEBO/27873, podważając walor dowodowy przedłożonych oświadczeń o kosztach i w konsekwencji dokonując nieprawidłowej oceny, iż przedłożone przez wnoszącego odwołanie dokumenty nie były odpowiednie i wystarczające do wykazania, że wskazane w nich koszty faktycznie zostały poniesione w celu wdrożenia projektu.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 października 2014 r. w sprawie T-542/11 Alouminion/Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2014 r. przez Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

(Sprawa C-590/14 P)

(2015/C 065/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (przedstawiciele: E. Bourtzalas, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras i A. Oikonomou, adwokaci)

Druga strona postępowania: Alouminion AE, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uwzględnienie odwołania;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

1. Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 108 ust. 3 TFUE i art. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 659/99 w zakresie, w jakim stwierdzono, że przedłużenie pomocy nie stanowi ipso facto nowej pomocy, lecz że przyjęcie takiej kwalifikacji wymaga zasadniczej zmiany pomocy.
2. Naruszenie prawa, oczywisty błąd w ocenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych poprzez twierdzenie, że stosowanie preferencyjnej taryfy w spornym okresie stanowi przedłużenie istniejącej pomocy.
3. Oczywiste naruszenie prawa i oczywiste błędy co do okoliczności faktycznych oraz oczywisty błąd w ocenie z powodu uznania, że podstawa prawna i umowna pomocy pozostała niezmieniona.